

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 7CoP/25/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816202135  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816202135.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Y.: 1/ N. nar. XX.X.XXXX, 2/ N. nar. X.X.XXXX zastúpených v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny V. detí rodičov: G.. Z. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v V. na ulici Z. č. X a F.. L. Y. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v V.Ň. na ulici S. č. XX zastúpeného JUDr. Ivetou Tóthovou advokátkou Advokátskej kancelárie so sídlom v Rimavskej Sobote na ulici Svätoplukovej č. 28 v konaní o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 20.10.2016 č.k. 7P 120/2016-165 takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, dlžnom výživnom a úprave styku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil výživné pre mal. N. na 270 € mesačne, mal. N. 250 € mesačne od 1.4.2016, ktoré zaviazal otca platiť matke maloletých detí vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Dlžné výživné za obdobie od 1.4.2016 do 31.10.2016 pre mal. N. 490 € a mal. N. 350 € v úhrnnej sume 840 € povolil splácať otcovi v mesačných splátkach po 100 € splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti rozsudku matke pod následkami straty výhody splátok. Upravil styk otca s maloletými deťmi každý týždeň v mesiaci v stredu s tým, že otec deti prevezme o 15.00 hod. v základnej škole, ktorú navštevujú a o 19.00 hod. maloleté deti matke odovzdá pred jej bytom, druhý víkend v mesiaci s tým, že otec v piatok o 17.00 hod. deti prevezme od matky pred jej bytom a v nedeľu o 18.00 hod. maloleté deti matke odovzdá pred jej bytom, v čase letných prázdnin od 1.7. do 15.7., v mesiaci august od 16.8. do 31.8. s tým, že deti 1.7. a 16.8. prevezme od matky o 9.00 hod. pred jej bytom a 15.7. a 31.8. maloleté deti matke odovzdá o 18.00 hod. pred jej bytom, v čase zimných prázdnin každý rok od 25.12. do 29.12., každý nepárny rok od 26.12. do 1.1. s tým, že otec maloleté deti v stanovený čas prevezme od matky o 9.00 hod. a po ukončení styku matke vráti o 18.00 hod. pred jej bytom. Počas veľkonočných sviatkov vo Veľkonočnú nedeľu o 9.00 hod., kedy otec prevezme maloleté deti od matky pred jej bytom do Veľkonočného pondelka, kedy otec maloleté deti odovzdá matke o 18.00 hod. pred jej bytom. Počas jarných prázdnin polovicu prázdnin s tým, že v prvý deň prázdnin otec prevezme deti od matky o 9.00 hod. pred jej bytom a v deň pripadajúci na polovicu prázdnin maloleté deti odovzdá o 18.00 hod. pred jej bytom. Súd návrh rodičov v ostatnej časti zamietol a konanie o zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zastavil. Rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote otec odvolanie s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o určení výživného tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne a o úprave styku s maloletými deťmi navrhol rozhodnúť tak, že bude oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi v utorok a v stredu tak, že deti vyzdvihne na adrese matky v utorok ráno o 7.30 hod. a vo štvrtok pred začiatkom vyučovania o 7.40 hod. ich odovzdá na adrese školy. Poukázal na to, že dôvodom jeho návrhu na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti bol ten, že matka mu neumožňovala styk s deťmi a z toho dôvodu sa obrátil o pomoc na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v V., kde sa uskutočnili konzultácie, pričom matka prestala s úradom práce, sociálnych vecí a rodiny spolupracovať. Uviedol, že keď deti sú s matkou, jeho kontakt je minimálny, pretože matka deťom blokuje telefón a zakazuje im navštevovať ho akýmkoľvek spôsobom. Svoje tvrdenia preukazuje fotokópiou sms-správ a video nahrávkami. Uviedol, že v čase, keď deti sú u neho, matka ich kontroluje, viackrát ich volá a kontroluje ich program, z čoho sú deti vystresované a frustrované. Uviedol, že v konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie a v snahe dohodnúť sa zmenil svoj návrh a žiadal, aby súd určil čo najširší styk s deťmi, keďže čo najviac sa chce podieľať na výchove detí, preto chce dosiahnuť rozšírený styk s deťmi tak, aby bol oprávnený stýkať sa s deťmi minimálne dva dni v týždni od utorka 16.00 hod. do štvrtka 7.40 hod., kedy by ich odviezol do školy. Súd však jeho návrh neakceptoval. Napriek tomu, že takýto model čo najčastejšieho stretávania sa s deťmi by bol prospešný hlavne pre deti. Uviedol, že s deťmi má vytvorený dobrý vzťah, ktorý chce naďalej vyvíjať a preto jeden v deň v týždni na stretávanie s maloletými deťmi je nepostačujúci. Konštatoval, že má v byte vytvorené podmienky na to, aby deti s ním trávili aj dni počas týždňa, pretože sa spolu učia a trávia spolu aj voľnočasové aktivity. Konštatoval, že podmienky, ktoré má v byte a prostredie bytu je deťom dôverne známe, deti sa s ním radi stretávajú, sú s ním šťastné a spokojné. Uviedol, že základná škola, ktorú deti navštevujú je vzdialená od jeho bydliska 300 m a kancelária len 50 m a tieto vzdialenosti mu umožňujú postarať sa o riadnu a včasnú školskú dochádzku, ako aj návštevu mimoškolských aktivít bez problémov. Konštatoval, že po rozvoze, keď mu matka umožňovala stretávať sa s deťmi, trávili u neho deti bežne 5 až 7 dní, vrátane prespávania aj v priebehu týždňa, pričom deti boli omnoho menšie a dcéra mala v tom čase len 4 roky, preto nástup maloletej na základnú školu nepovažuje za smerodajný a relevantný. Uviedol, že aj znalkyňa konštatovala, že má vytvorený s deťmi dobrý vzťah a preto doporučila aj znalkyňa neobmedzený kontakt s deťmi. Poukázala na § 24 ods. 2 až 5 Zákona o rodine. Uviedol, že všetky stretnutia u kolízneho opatrovníka inicioval vždy on a stále to bol on, kto ustúpil od svojich nárokov v záujme detí, pretože sa chcel dohodnúť a riešiť konštruktívne a vecne vzniknuté problémy. Z priebehu celého konania je zrejmé, že matka nebola ochotná pristúpiť na žiadnu dohodu a súd pri rozhodovaní nebral do úvahy záujem detí a povrchne vyhodnotil priebeh vykonaného dokazovania. Nesúhlasil so zvýšením výživného, pretože je podnikateľ a tvrdenie, že jeho pomery sú dobré sa nezakladajú na pravde, pretože ako konateľ spoločnosti nemá vyplácanú konateľskú odmenu ani mzdu, keďže nie je zamestnancom s.r.o. a taktiež mu nebol vyplatený ani zisk z podnikania za rok 2015, pretože spoločnosť je zariadená, finančné prostriedky na splácanie životných nákladov čerpá zo spoločnosti, pričom tieto prostriedky musí aj vrátiť. Táto situácia trvá dlhšiu dobu, čo je v ďalšej platobnej neschopnosti s.r.o.. Uviedol, že nechodia na dovolenky, keďže mu to finančné pomery nedovoľujú. V čase určenia pôvodného výživného bol zamestnaný s príjmom 1.400 € mesačne a okrem toho mal príjem z rozbehnutého podnikania. V súčasnosti o pracovné miesto prišiel a jeho príjem je nižší ako pôvodný, preto nie je schopný prispievať zvýšeným výživným. Uviedol, že po rozvoze matke detí zanechal komplet zariadený rodinný dom, kde deti majú všetko, čo potrebujú a spláca hypotekárny úver. Tento rodinný dom sa matka detí rozhodla prediť z vlastnej iniciatívy. Vytkol konajúcemu súdu, že pri rozhodovaní sa nezaoberal jeho nevyhnutnými životnými potrebami ako náklady na bývanie, náklady na stravu, náklady na oblečenie, obuv, domácnosť, splácanie výživného a dvoch stavebných úverov titulom vyporiadania BSM v celkovej výške 367,01 € a ďalšej pôžičky, ktorú vzala matka detí v mesačnej splátke 169 €. Posledný úver matka zobrala na rekonštrukciu bytu, v ktorom s deťmi býva a tento úver prestala splácať a banka ho vymáha od neho. Taktiež sa súd nezaoberal s jeho výdavkami súvisiacimi s podnikaním, ktoré musí nevyhnutne vynaložiť, internet, telefón, náklady na prevádzku osobného motorového vozidla, podnikateľský úver, prenájom kancelárie a podobne. Uviedol, že okrem výživného spláca dlhodobo aj dlhy matky, čím jej pomáha zabezpečiť primeranú životnú úroveň o maloleté deti. Doposiaľ určené výživné v sume 400 € považuje za dostatočné na uspokojovanie potrieb detí, pretože N. nenavštevuje žiadne krúžky, ktoré by znamenali zvýšené nároky na výchovu a výživu, deti nemajú žiadne zdravotné problémy, ktoré by vyžadovali zvýšené náklady na starostlivosť a prispieva na výživu detí nad rámec výživného nákupom obuvi, športovej výstroje, oblečenia pre deti a podobne. Uviedol, že má vedomosť, že matka na základe vlastného rozhodnutia nemá záujem o trvalý pracovný pomer, pretože v priebehu 12-tich rokov neustále striedala zamestnanie a ukončila zamestnanie z vlastnej iniciatívy, keďže odmietla uzavrieť predĺženie trvania pracovného pomeru a od

tej doby oficiálne pracuje na dohodu. So spätným výživným nesúhlasí, pretože v čase podania návrhu maloletá nenavštevovala školu, ale materskú školu a taktiež matkou predložené náklady na výživu N. sú nepravdivé a neopodstatnené, pretože v tomto období aj on prispieval na výživu tým, že uhrádzal stravu v školskej jedálni, uhradil školský výlet a nakupoval oblečenie.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala na to, že sa vzdala kariéry v záujme detí a často pracovala v podradnej práci, neprimeranej jej vzdelaniu a pracovným skúsenostiam z dôvodu, aby nemusela obmedzovať deti a mohla sa im venovať naplno. Po rozvode prišli o dom, museli sa presťahovať do bytu, ktorý nespĺňal podmienky vhodné pre deti, kde deti majú vlastnú izbu a tento byt považujú za svoj domov. V tejto situácii sa ocitli z dôvodu, že otec detí prestal platiť hypotéku, ona prestala platiť náklady na dom, ktoré boli vysoké a nedokázala ich splácať, preto sa musel dom predať a vyplatiť všetky hypotéky. V tejto situácii jej otec detí nepomohol a nepomohol im ani sa presťahovať. Deti sa vyjadrovali, že nesúhlasia so striedavou starostlivosťou a boli mnohokrát rozrušené, pretože museli podstupovať návštevy sociálnych pracovníkov, psychológa, na ktoré išli z donútenia a podobne. Vyslovila názor, že otec od striedavej starostlivosti upustil. Poprela, že by otec mal záujem sa s ňou dohodnúť na úprave styku. V minulosti nemal vytvorené podmienky na styk, pretože býval u svojich rodičov a často s deťmi prespával v penzióne. Až následne sa presťahoval do spoločného bytu, začal deti brávať od augusta 2015 aj na noc. V minulosti prespávanie otca sa neosvedčilo, pretože N. chodil do školy nepripravený, v špinavom oblečení, otec jeho hygiene nevenoval pozornosť, deti sa nespričovali, chodili neskoro spať a neustále od otca chodili deti choré, nachladené, pretože otec sa nestaral o to, čo majú oblečené a často bol s nimi vonku až do večerných hodín. Od septembra 2015, kedy otec si našiel známosť, mu často nevyhovovalo byť s deťmi cez týždeň a tak ich priniesol večer domov. Deti nechceli u otca zostať, chceli chodiť domov prespávať, pretože až doposiaľ nemajú u otca vytvorené podmienky na hranie, ani na svoje záľuby, preto radšej chodia domov. Otec často chodil na služobné cesty, kedy sa musela prispôbiť jeho programu a keďže sa vracal domov v neskorých hodinách, tak museli deti zostať doma na noc. Poprela, že by vyvíjala na deti psychický tlak, venuje sa im, telefonuje a kontroluje ich, čo považuje za očierňovanie jej osoby, tak je to len z toho dôvodu, aby vedela ako trávia čas a či majú vhodné oblečenie na seba, lebo viackrát sa presvedčila, že otec je nezodpovedný a nevie dohliadnuť na potreby detí. Deti často telefonujú od otca potajomky a domáhajú sa toho, aby mohli prísť domov. S úradom práce, sociálnych vecí a rodiny prestala spolupracovať z toho dôvodu, že kolízny opatrovník obhajoval práva otca a nie práva a psychický stav detí. V súčasnosti deti navštevujú otca každý druhý víkend od piatka 18.00 hod. do nedele 18.00 hod., kde N. je celý deň u jeho sestry a tam sa hrá s deťmi a N. presedí celý deň pri mobilných hrách na gauči. On celý deň trávi celý deň so svojou mamou v penzióne ktorý vlastní, alebo na záhrade a podobne. Konštatovala, že deti v priebehu týždňa otca nenavštevujú z toho dôvodu, že majú školské a záujmové povinnosti. Otec deti nerešpektuje, nerešpektuje ich prania a názory a stále útočí proti nej, čoho svedkami sú aj maloleté deti. Nerešpektuje potreby detí najmä v tom, že sa nechcú stretávať s jeho známosťou. Deti zle reagujú na to, keď otca vidia s jeho priateľkou. Je to veľmi nepríjemné maloletému N., ktorý z toho dôvodu otcovi vrátil aj kľúče od bytu, lebo sa tam nechce stretávať s jeho priateľkou. Poprela tvrdenia otca o nedostatku finančných prostriedkov na úhradu zvýšeného výživného, pretože otcove podnikanie je v pluse, doposiaľ daňové priznanie nepodal a má vedomosť o tom, že nevystavuje faktúry svojim známym, ktorí žiadajú zľavu, takže jeho príjem ani nezahŕňa do preukázateľných príjmov. To by sa však iba v prípade vykonaného auditu zistilo. Má vedomosť o tom, že otec zabezpečuje všetky potreby svojej priateľky, s ktorou navštevuje kultúrno-športové podujatia, často navštevujú reštaurácie, plesy, wellness pobyty aj mimo štátu. Otec a jeho priateľka si zakupujú značkové veci, čo v prípade nedostatku finančných prostriedkov by zakupovať nemohol. Tvrdenia otca o úhrade úverov sú nepravdivé, pretože úver v N. N. je spoločný, ale otec si ho vzal na splatenie auta, ktoré si vzal po rozvode so sebou. Hypotéka na dom síce bola platená z jeho účtu, ale peniaze používal z prenájmu dvoch bytov, ktoré vlastnili spolu a prenajímal ich tretím osobám, takže tieto financie boli spoločné a po predaji bytov prestal pomáhať s platením hypoték a preto bola nútená dom predať, pričom zariadenie domu otec vzal so sebou, takže si bola nútená zaobstarať nový nábytok a čo sa týka BSM sa nevysporiadali. Posledný úver, ktorý zobrala na rekonštrukciu domu, ten splácala doma, poprela, že by ju uhrádzal otec, pretože nezaplatil ani jednu splátku. Trvá na zvýšenom výživnom aj spätnom výživnom, pretože potreby detí sa zvýšili a otec detí odmieta dobrovoľne prispievať na zvýšené odôvodnené potreby dobrovoľne. Poprela, že by pracovala na čierno, pretože od 1.11. má otvorenú živnosť, pracuje z domu a bude trvať dlhšiu dobu, kým si vybuduje podnikanie a pravidelný príjem.

4. Otec aj matka v ďalších vyjadreniach podrobne popisovali spôsob vzájomného spolužitia počas manželstva aj komunikácie po rozvode, ktoré sú totožné s ich predchádzajúcimi a nie sú relevantné vo vzťahu k predmetu konania.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení trval na svojom stanovisku v priebehu konania na súde prvej inštancie a navrhol potvrdiť rozsudok.

6. Výrok rozsudku o zastavení konania a zamietnutí návrhu nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom odvolacieho konania (ust. § 367 ods. 2 CSP).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, dlžnom výživnom a úprave styku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65, § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, správne a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pri určení rozsahu výživného je potrebné vychádzať z toho, aká peňažná suma je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, medzi ktoré patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie ako aj ďalšie potreby súvisiace s prehlbovaním a rozširovaním dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby. Ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine ustanovuje, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, preto ak je životná úroveň rodičov vyššia, je v záujme dieťaťa, aby sa na tejto úrovni podieľalo a malo z nej úžitok aj v budúcnosti. Výška výživného preto môže byť v tomto prípade určená tak, aby zodpovedala zvýšeným potrebám dieťaťa. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s hodnotením možností a schopností otca plniť si vyživovaciu povinnosť ku svojim deťom tak, ako uzavrel súd prvej inštancie. Konajúci súd správne posúdil schopnosti a možnosti otca plniť si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť ku svojim deťom a odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie,

že možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca odôvodňujú určenie zvýšeného výživného pre mal. N. na sumu 270 € mesačne a mal. N. na 250 € mesačne od 1.4.2016, keďže matka návrh na zvýšenie výživného podala dňa 29.3.2016, s prihliadnutím na príjmové a majetkové pomery otca, ktorý pracovný pomer u predchádzajúceho zamestnávateľa ukončil dohodou, pričom skutočnosť, že otec je v súčasnosti podnikateľom, čo znamená, že uvedenú činnosť vykonáva okrem iného na vlastné riziko a za účelom dosiahnutia zisku, v prípade posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča, ktorý je podnikateľom, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných pre rozhodnutie, pretože v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré rozšírilo východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie tzv. potenciality príjmov. Princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje alebo či vôbec pracuje, ale to, či je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a podobne. V tomto prejednávanom prípade bolo nepochybne preukázané, že u maloletých detí došlo od poslednej súdnej úpravy výživného od roku 2013 k podstatným a trvalým zmenám pomerov odôvodňujúcim zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom, nakoľko ich odôvodnené potreby sa podstatným spôsobom zvýšili v dôsledku ich veku, rastu a školskej dochádzky, konkrétne u mal. N. došlo k zmene pomerov v tom, že navštevuje druhý stupeň základnej školy a mal. N. nastúpila do 1. ročníka základnej školy. Matka v priebehu konania pred súdom prvej inštancie prezentovala výdavky maloletých detí, ktoré nevybočujú z rámca potrieb iných detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky, preto nebolo potrebné ich osobitne dokazovať a o ich výške nemal pochybnosti ani odvolací súd. Odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne zistené a preukázané schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca podstatné pre rozhodnutie v merite veci, ako aj pomery matky, ktorá zabezpečuje výchovu a výživu detí aj osobnou starostlivosťou a spontánne zabezpečuje ich odôvodnené potreby tak, ako vznikajú, preto je v tomto smere odvolacia námietka otca irelevantná. Odvolací súd poznamenáva, že zvýšené výživné pre mal. N. v sume 270 € mesačne predstavuje výživné na 1 deň 9 € a mesačné výživné pre mal. N. v sume 250 € predstavuje denné výživné 8,33 €, ktoré zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb maloletých detí a je nepochybne, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletých detí na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre ich všestranný rozvoj tým, že sa o maloleté deti osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovacia povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom svojmu príjmu. K ďalším odvolacím námietkam otca o nevyhnutných výdavkoch a splácania úverov, odvolací súd zdôrazňuje, že výživné má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča a plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom predstavuje v zmysle ust. § 62 Zákona o rodine ich prvoradú zákonnú povinnosť, preto je rodič povinný usmerniť svoje výdavky tak, aby plnenie jeho vyživovacej povinnosti nebolo ohrozené a je povinný využívať všetky svoje schopnosti a možnosti na zabezpečenie dostatočného príjmu. Z toho dôvodu odvolací súd nemohol prihliadať na skutočnosť, že otec spláca úvery, pretože svoje výdavky je povinný regulovať tak, aby bol schopný plniť si vyživovacia povinnosť k maloletým deťom.

12. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie týkajúceho sa terajších pomerov otca a ich dôsledným a podrobným porovnaním s pomermi v čase predchádzajúcej úpravy výživného odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatuje, že bola preukázaná podstatná zmena pomerov na strane účastníkov, ktorá odôvodňuje zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom a súd prvej inštancie správne rozhodol o počiatku zvýšenej vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom od podania návrhu so zreteľom na výrazné zvýšenie odôvodnených potrieb maloletých detí v tom, že mal. N. sa stal žiakom druhého stupňa základnej školy a mal. N. nastúpila do 1. ročníka základnej školy a zvýšené výživné je vzhľadom na zákonné ustanovenia citované v odôvodnení napadnutého rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané potencionálnym zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca, ktorý okrem maloletých detí ďalšiu vyživovacia povinnosť nemá.

13. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že styk otca s maloletými deťmi prebieha na základe predchádzajúcej súdnej úpravy styku, podľa stanoviska kolízneho opatrovníka v rámci šetrenia pomerov zistil, že maloleté deti majú dobrý vzťah k otcovi, tešia sa na návštevu. Otec vo svojom byte má vytvorené podmienky na stretávanie sa s maloletými deťmi. Pri pohovore pred kolíznym opatrovníkom, ktorý riešil konfliktné situácie medzi rodičmi doporučil upraviť styk každý druhý víkend v mesiaci a cez sviatky a prázdniny. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že najmä mal. N.

nie je emočne vybavená na striedavú starostlivosť tak, aby striedavú osobnú starostlivosť zvládla bez negatívneho odrazu v jej psychike a keďže nastupuje na povinné plnenie školskej dochádzky, presúvanie detí počas týždňa nemusí dobre vplývať na mal. N.. Pre akékoľvek rozhodnutie súdu o úprave styku je podstatným posúdenie najlepšieho záujmu maloletých detí, pričom nejde o otázku skutkovú ale o právne posúdenie veci a záujem maloletých detí nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia, teda s ich predstavou o výkone ich rodičovských práv a povinností. V danom prejednávanom prípade súd prvej inštancie dostatočne zohľadnil existujúce pomery účastníkov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zohľadňuje záujem maloletých detí, korešponduje so všetkými relevantnými ustanoveniami Zákona o rodine je v súlade so závermi znaleckého dokazovania zohľadňujúc záujem maloletých detí, že styk s otcom v priebehu týždňa nie je v záujme detí s prespávaním, najmä u mal. N., ktorá navštevuje 1. ročník základnej školy, potrebuje sa adaptovať na vyučovací proces, nadobudnúť systém prípravy na vyučovanie. Keďže otec v odvolaní neuviedol žiadne nové a relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch o zvýšení výživného, dlžnom výživnom a úprave styku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (ust. § 396 CSP v spojení s ust. § 52 CMP), keďže v konaniach podľa CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a zároveň nezistil žiadne okolnosti nasvedčujúce tomu, že by to bolo spravodlivé (§ 55 CMP).

15. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).